

Minijobok az idősápolás területén

Insitut Arbeit und Technik (IAT)
Forschung Aktuell, 03/2018 (21 p.)

Kulcsszavak: ápolás, idősápolás. foglalkoztatás, emberi erőforrás, munkaerő, minijobok, Németország

Forrás Internet-helye: http://www.iat.eu/files/forschung_aktuell_032018.pdf

Az egészség- és szociális gazdaság jelentős növekedési és foglalkoztatási potenciállal rendelkezik, ám az utóbbi években terjed a részmunkaidős és atipikus foglalkoztatás. Az ápolás területén számos tanulmány a munkaidő rövidülésének tendenciáját mutatja, ahol pedig már így is magas a részmunkaidős foglalkoztatás aránya. Egyes régiókban az egészségügy és a szociális munka területén a minijobberek aránya eléri a foglalkoztatottak 10,1%-át.

Az elkövetkező években az idősápolás területén növekedik a szakképzett munkaerő iránti igény, ezért a kihasználatlan foglalkoztatási potenciálok munkaerőpiaci relevanciája növekedik. Ebben az összefüggésben célszerű megvizsgálni, hogy az idősápolás területén már foglalkoztatott személyzet munkaidő-kontingense mennyiben lehetne hasznosítható a szakképzett munkaerő tartalékainak feltárására. Több vizsgálat keretében sikerült megállapítani, hogy a munkaidő szerkezete iránti összes individuális kívánság figyelembevételével a munkavolumen (+3%-kal) növelhető lenne. A foglalkoztatott nők körében az általuk kívánt és tényleges munkaidő eltér egymástól.

A rendelkezésre álló kutatások keretében megvizsgálták a csekély mértékű foglalkoztatás elfogadásának okait és motívumait. Elsődleges megállapítás, hogy a csekély mértékű foglalkoztatás többnyire mellékkeresetet céloz és ezt a lehetőséget főleg a nők veszik igénybe. Ennek oka egyebek között a főállásban elért alacsony kereset, ugyanakkor munkával való erőteljes megterhelés lehet. Komoly indokot jelent még a gyermeknevelési szabadság.

A megterhelő munkafolyamatokból kiindulva az egyoldalú megterhelés megelőzése érdekében az individuális munkavolumen több állásra lehetne tagolni. A kutatók feltevése szerint a munkaidő iránti individuális kívánságok teljesítése alapvetően pozitívan befolyásolja az élet- és munkaelégedettséget. Az *Institut Arbeit und Technik* a *Hans-Böckler-Stiftung Gazdasági és Társadalomtudományi Intézetének (Wirtschafts- und Sozialwissenschaftliches Institut – WSI in der Hans-Böckler-Stiftung) bérpolitikai projektje (LohnSpiegel)* értékelése alapján kimutatta, hogy az ápolószemélyzet ágazatok közötti összehasonlításban olyan megterheléseknek van kitéve, amelyekkel kapcsolatban kedvező lenne a munkaidő iránti individuális kívánságok teljesítése. Az is egyértelművé vált, hogy az ápolás területén foglalkoztatottak körében a munkaidő növelése a legkevésbé favorizált opciónak számít. Az ápolás területén foglalkoztatottak körében az ágazatok és foglalkozási csoportok közötti összehasonlításban is ez a legkevésbé kívánatos megoldás. Ráadásul az ápolói foglalkozásoknál az önkéntes és nem önkéntes részmunkaidő közötti határok rendkívül képlékenyek.